

Prima instanță: Jud. Bălți (jud. A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu)

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Covaliov Aliona, prin intermediul avocatului Vrabie Corneliu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnari Nadejda împotriva Alionei Covaliov, intervenient accesoriu notarul public Coțeruba Tamara cu privire la anularea contractului de donație a apartamentului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Botnari Nadejda și casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 25 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 septembrie 2015, Botnari Nadejda s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Covaliov Aliona privind anularea contractului de donație a apartamentului.

În motivarea acțiunii a indicat că începând cu anul 2012, pârâta Covaliov Aliona de nenumărate ori întreprinzând gesturi de prietenie, obținând încrederea reclamantei, apela la ultima pentru a încheia un contract de donație a apartamentului cu condiția întreținerii pe viață. În urma încheierii contractului pârâta s-a obligat să asigure reclamanta cu hrană, medicamente, careva ajutor, inclusiv și achitarea serviciilor comunale, luând în considerație faptul că, reclamanta era de una singură, de vârstă înaintată și avea probleme de sănătate.

Susține că la 20 martie 2012, împreună cu Aliona Covaliov s-au prezentat la notarul public Coțeruba Tamara, unde au încheiat contractul de donație cu condiția întreținerii pe viață, a apartamentului nr. xxxxx, mun. Bălți.

Relevă că după încheierea contractului reclamanta a rămas să locuiască în apartamentul sus numit, iar pârâta în locuința sa. După o perioadă Covaliov Aliona a încetat să o viziteze pe reclamantă, precum și să o întrețină. Astfel, reclamanta a ajuns la concluzia că Covaliov Aliona intenționat a dus-o în eroare pentru a o deposeda de apartament.

Explică că la adresarea reclamantei, pârâta i-a comunicat că nu este obligată să o întrețină. În consecință, consideră că nu sunt întrunite condițiile de valabilitate a unui act juridic.

Cere Botnari Nadejda, anularea contractului de donație nr. 2544 din 20 martie 2012 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 25 noiembrie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Botnari Nadejda.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de Botnari Nadejda, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 25 noiembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

A fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Botnari Nadejda și constată nulitatea absolută a contractului de donație nr. 2544 din 20 martie 2012 încheiat între Botnari Nadejda și Covaliov Aliona, cu aducerea părților la poziția inițială.

La 04 august 2017 Covaliov Aliona, prin intermediul avocatului Vrabie Corneliu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată din următoarele considerente.

Explică că instanța de apel a interpretat în mod eronat atât faptele indicate, care nu corespund realității, cât și normele juridice aplicabile speței.

Consideră că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost una arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, dreptul la un proces echitabil și a dreptului de proprietate, drepturi consacrate de prevederile art. 6 al CEDO.

Opinează că instanța de fond a analizat multiaspectual toate probele prezentate și a dat o apreciere corespunzătoare tuturor circumstanțelor.

Relevă că instanța de apel a conchis că Covaliov Aliona s-a înțeles cu Botnari Nadejda ca să-i achite datoria ce o avea pentru energia termică, să-i cumpere produse alimentare și să-i achite serviciile comunale, fapt total fals și care nu corespunde declarațiilor Alionei Covaliov. Ultima a declarat atât în prima instanță, cât și în instanța de apel că unul din motivele încheierii contractului de donație au fost

datoriile mari pe care le acumulase deja Botnari Nadejda până în luna martie 2012, fapt confirmat și de Botnari Nadejda.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 06 iunie 2017 la 06 iulie 2017 (f.d.218), iar conform avizului de recepție/livrare avocatul Vrabie Corneliu în interesele Alionei Covaliov a recepționat decizia instanței de apel la 10 iulie 2017 (f.d.219).

Prin urmare, recursul declarat de aceasta la 04 august 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Covaliov Aliona, prin intermediul avocatului Vrabie Corneliu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de Covaliov Aliona, prin intermediul avocatului Vrabie Corneliu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Covaliov Aliona, prin intermediul avocatului Vrabie Corneliu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu